

get, så det virkelig batter. Det synes jeg jo er rigtig godt: at vi alle sammen i fællesskab herfra kan sige, at det her er noget, som vi tager ganske, ganske alvorligt, noget, som vi i et velfærdssamfund som det danske i år 2006 ikke vil finde os i. Vi vil ikke finde os i, at der foregår moderne slavehandel. Det vil vi ikke acceptere, og derfor skal målsætningen også være meget ambitiøs, og jeg er fuldstændig enig med hr. Tom Behnke i, at vi derfor også skal bruge nogle midler, som batter.

Det kan godt være, man nu siger, at nu fordobler vi refleksionsperioden. Men det at fordoble noget, der har været så minimalt tidligere, betyder ikke for mig i hvert fald, at man gør noget, der rigtig batter. Jeg er selvfølgelig meget glad for, at regeringen er kommet frem til, at man nu vælger at udvide perioden til 30 dage. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi faktisk ser det som en lille sejr. Vi har nu diskuteret det her så længe, og endelig sker der noget, endelig får vi et resultat i form af en udvidelse til 30 dage.

Derfor vil vi fortsat fastholde, at vi sådan set mener, at der er sagligt belæg for allerede i dag at sige: 3 måneder er den periode, der minimalt skal til, for at vi kan yde den nødvendige hjælp til de her kvinder.

Jeg vil også godt opfordre regeringen til så hurtigt som muligt at få sat skub i den undersøgelse, som der er taget initiativ til i Nordisk Råd. På den måde kan vi jo netop få det saglige grundlag for at se på: Hvilken betydning har refleksionsperioden for retsforfølgelse af bagmændene? Kan man i de lande, hvor der har været en længere refleksionsperiode og nogle andre tiltag end de danske, se et bedre resultat på det her område? Det synes jeg ville være rigtig, rigtig nyttigt hvis vi kunne få sat skub i, og det håber jeg også regeringen vil være med til. Det ville være et instrument, og sammen med den evaluering, som nu er i gang af den danske handlingsplan, ville vi have et bedre grundlag at gå videre med det her på.

Jeg har også noteret mig, at flere ordførere har sagt, at såfremt der kommer nogle ting frem, som giver grundlag for at diskutere refleksionsperioden igen, så er man villig til det. Der kan jeg love i hvert fald fra Socialdemokraternes side, at vi vil være med til at presse på, for at vi fortsat kan få de her diskussioner, og ikke bare sige, at nå ja, nu har vi fået en fordobling af perioden, og så lægger vi låg på den diskussion. Det vil vi ikke; vi vil i hvert fald sørge for, at vi bliver

ved med at skubbe på for at få sat det her til debat, sådan at vi kan få et Danmark, som er foregangsland på det her område. Det tror jeg også vi er enige om at vi rigtig gerne vil være. Danmark skal være et af de lande, der siger: Vi har ressourcerne her i Danmark til at yde de her kvinder en ordentlig hjælp.

Kunne man forestille sig, at man sagde til en dansk kvinde, som har været udsat for noget så traumatiserende som at være låst inde i en lejlighed og tvunget til at prostituere sig, at hun kunne få hjælp i 30 dage, og så var der ikke mere hjælp at hente? Det ville vi jo aldrig acceptere. Jeg mener, at vi skal se de her kvinder, som står i den her situation, som ofre for en meget, meget grim forbrydelse. De kvinder skal have al den hjælp, vi fra dansk side kan yde for at sikre, at de også kan komme hjem og komme på fode igen.

Derfor vil vi fortsætte den her debat. Jeg vil sige tak for de tilkendegivelser, der er kommet her i dag. Vi ser frem til, at vi kan få udvidet perioden til 30 dage, men vi vil fortsætte med at presse på for en yderligere udvidelse.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om hjælp og frihed til ofre for menneskehandel.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsat 28/3 2006).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Jeg er superglad for, at Enhedslisten er opmærksom på problemet med menneskehandel. Det er nemlig et af regeringens højt prioriterede indsatsområder. Som jeg også redegjorde for sidste år, er regeringen i fuld gang med konkrete initiativer og med at afprøve forskellige modeller for, hvordan vi bedst tilrettelægger indsatsen. Enhedslisten har med forslaget ikke bidraget med nogen nye elementer, men stort set fremlagt det samme som i beslutningsforslag nr. B 69 fra sidste år. Det kalder jeg uambitiøst.

Vi kan kun være enige om, at mennesker ikke må købes og sælges. Jeg føler dyb lede ved de mennesker, der tjener styrkende summer på at udnytte andre. Det moderne slaveri kan et civiliseret samfund ikke på nogen måde acceptere.

Allerede i 2002 lancerede vi i regeringen en handlingsplan mod kvindehandel – en handlingsplan, som satte fokus på både ofrene, bagmændene, forebyggelsen og det internationale samarbejde, som var den første af sin art i Norden. Før handlingsplanen kom til, blev problemet med kvindehandel kun diskuteret i en forholdsvist snæver kreds. Derfor har det været et vigtigt formål med handlingsplanen at få sat emnet på dagsordenen i den brede offentlighed, og det er jo rent faktisk sket.

Handlingsplanen har bidraget til, at der er sket en mobilisering og en afstandtagen fra menneskehandel. Der er bred enighed om, at vi skal bekæmpe handel med mennesker, og der er skabt en bevidsthed om, at det ikke kun er regeringens og politikernes ansvar. Vi har alle en rolle at spille, både regeringen og civilsamfundet; det er et fælles projekt. Derfor hilser jeg f.eks. fagforeningen 3F's kampagne velkommen. Det samme gælder Soroptimisternes initiativ med salg af en lilla sløjfe, hvor overskuddet går til ofrene. Det er et prisværdigt initiativ. Det er tegn på en stor vilje til at hjælpe ofrene og en følelse af medansvar for at bekæmpe menneskehandel med alle midler. Jeg er derfor også glad for, at Folketingets partier vil bidrage yderligere til at styrke indsatsen.

Vi har de sidste 4 år løbende indsamlet viden om effekten af indsatsen så vel som erfaringer fra andre lande. Nu skal erfaringerne evalueres, så vi alle sammen kan blive klogere på, hvordan den nuværende organisering fungerer, og om vi bør afprøve andre modeller.

Enhedslisten kritiserer regeringen for, at den danske indsats skulle halte bag efter andre lande. Der vil jeg godt slå fast, at det ikke forholder sig sådan: Danmark yder en god indsats. Det gav jeg mange eksempler på sidste år, og jeg gør det gerne igen.

De fleste af de initiativer, som Enhedslisten foreslår, er allerede sat i gang. Det gælder kortlægningen af omfanget af børnehandel og børneprostitution, som blev sat i gang i november, det gælder vidensindsamling, og det gælder samarbejdet mellem relevante aktører. Vi har bl.a. løbende statusrapporter; vi har etableret en hotline; vi har beskyttede pladser; vi har netværk til at støtte den forberedte hjemrejse; vi træner relevante aktører; og vi har institutionaliseret samarbejdet mellem politiet og ngo'erne. Som led i dette deltager ngo'erne f.eks. i politiets razziaer på bordellerne. På den måde kan ofrene for kvindehandel umiddelbart efter razziaen flytte ind på de beskyttede pladser og få den hjælp, de har behov for.

Men handel med kvinder er et kompliceret problemfelt, det vil jeg ikke benægte. Det har været krævende at etablere rammerne og tilrettelægge en passende indsats. Da vi udarbejdede handlingsplanen, var vi f.eks. ikke klar over, at også handel med børn udgør et stigende problem. Efter at have lavet en oversigt over den eksisterende viden om børnehandel sidste år fik jeg så hurtigt udarbejdet et tillæg om børn, som trådte i kraft i september 2005.

På mange måder stod vi i begyndelsen på bar bund uden nogen videre viden, uden særlig meget erfaring og uden netværk, men det har vi jo så skabt. I et konstruktivt samarbejde på tværs af faggrænser mellem regering, myndigheder, eksperter og ngo'er har vi fået skabt både implementerende parter og de nødvendige netværk.

Det er jo sådan, at gadeteam hver dag besøger kvinder på gaden, på bordellerne og i baggårde. Det tager selvfølgelig tid at opbygge et tillidsforhold til kvinder, som lever i en blanding af frygt og afhængighed af bagmændene, og det er svært, for kvinderne kender ikke landet, føler sig måske truet og stoler ikke på nogen.

Kl. 18.40

Gadearbejderne lytter til kvindernes historie om vold, misbrug, savn og afmægtighed, og de forsøger at hjælpe kvinderne ud af den håbløse situation. Kvinderne får eksempelvis tilbud om beskyttet ophold, de får tilbudt psykisk hjælp, og en del må tages til lægen, da mange døjer.

med kønssygdomme, fordi de ikke får lov til at kræve, at kunderne bruger kondom.

Kvinderne tilbydes også hjælp til at forberede deres hjemrejse – f.eks. i form af modtagelse af en ngo'er i lufthavnen. Men det er forholdsvis få, der ønsker dette. Hvorfor så det? Det er nok, fordi de er bange, og fordi de ikke vil rejse hjem med den skam, der følger af det, de har været ude for.

I respekt for den enkelte kvinde må vi acceptere, at vi ikke kan tvinge hende til at anmelde sin bagmand, som måske har truet hende og hendes familie. Vi kan heller ikke tvinge hende til at tage imod vores tilbud. Men vi skal naturligvis hele tiden vurdere, om det, vi tilbyder ofrene, er godt nok. Og det er jo hele pointen med at sætte en evaluering i gang, før vi beslutter os for nye initiativer eller for den sags skyld for centre.

Selv om meget er gjort, har vi ikke udryddet kvindehandel. Tværtimod er der jo desværre en tendens til en øget global trafik. Det skal vi tage fat på, ikke mindst i internationale sammenhænge og forhandlinger.

Regeringen har allerede sat 90 mio. kr. af til projekter i vores nabolande og udviklingslandene. Der er også konkrete initiativer i både EU og Nordisk Ministerråd, og det har der faktisk været gennem flere år. Jeg havde så sent som for halvanden uge siden som ligestillingsminister en god drøftelse med mine nordiske og baltiske ministerkollegaer. Det var interessant at høre, hvordan de tackler problemerne i afsenderlandene.

Der er bl.a. sat kampagner i gang for at informere unge kvinder om kvindehandel, så de ikke lader sig lokke til Vesten af udspekulerede bagmænd, fordi de tror, at de kan finde lykken ad den vej. Det er helt sikkert nødvendigt at oplyse om bagsiden af turen til Vesten.

Men jeg fandt det vigtigt under mødet at slå fast, at det også er afgørende, at regeringerne gør en indsats for at give kvinderne mulighed for at tage del i den økonomiske udvikling, som EU-medlemskabet bl.a. er med til at åbne for. Kun ved at give kvinderne muligheder i hjemlandet er der en reel mulighed for, at de ikke lader sig lokke af falske drømme.

Derudover drøftede vi, hvordan man via en social indsats kan forebygge handelen med kvinder og samtidig sikre, at de kvinder, der sendes hjem, bliver modtaget bedst muligt. I den forbindelse gjorde jeg det klart, at vi fra dansk side gerne hjælper med at sætte et sådant

arbejde i gang. Jeg ser frem til samarbejdet med ikke mindst de baltiske lande og til en fælles indsats i regionen om bekæmpelse af menneskehandel.

Som led i lanceringen af handlingsplanen i 2002 blev der gennemført en landsdækkende kampagne om kvindehandel. Det har været interessant at se, hvordan den første kampagne var med til at få Danmark op af lænestolene, og hvordan debatten jo har udviklet sig de seneste 3 år. Der er sket en markant holdningsændring fra at opfatte kvindehandel som noget, kvinderne selv var ude om, til at se kvindehandel som organiseret kriminalitet.

Nu er jeg jo så ved at planlægge en ny kampagne til efteråret målrettet kunderne til de handlede. Men målet med kampagnen er, at vi også får sat mere debat i gang. Danskerne skal vide, hvilke forhold ofrene lever under, og kunderne skal tage et medansvar for at hjælpe de handlede kvinder. På den måde håber jeg, at vi kan få endnu flere aktører på banen.

Vi har jo længe arbejdet målrettet med at få en bredere samarbejdsflade, og derfor er det simpelt hen lodret forkert, når Enhedslisten påstår, at vi kun støtter Reden – Stop Kvindehandel. Som jeg sagde sidst, så er der andre aktører på banen. Der er Pro Vejle, og Prostitution og Kvindehandel, Århus, udfører også et opsøgende arbejde, og Videns- og Formidlingscenteret for Socialt Udsatte dokumenterer indsatsen. Samtidig har vi sat gang i et pilotprojekt på to af landets krisecentre for at eksperimentere med forskellige former for beskyttelsestilbud.

Kl. 18.45

Jeg er rigtig glad for, at der var enighed blandt satspuljepartierne om at støtte handlingsplanen i 2002, for med den har vi fået sat rigtig meget i gang, og vi er nået forholdsvis langt.

Hvis vi skal nå endnu længere, må vi stå sammen i kampen mod menneskehandel. Der er behov for et konstant og entydigt budskab om, at vi i Danmark ikke accepterer handel med mennesker, hvad enten det drejer sig om børn eller voksne, kvinder eller mænd. Det bør vi være fælles om; der er brug for handling og ikke bare en gentagelse af de samme diskussioner.

Jeg synes, det er ærgerligt at bruge handel med mennesker som platform for en generel politisk uenighed. Det er emnet i virkeligheden alt for vigtigt til.

Når evalueringen foreligger til efteråret, har vi en god basis for en drøftelse af, hvordan vi så

kommer videre i arbejdet med at begrænse handel med kvinder.

Så regeringen kan ikke støtte det her forslag, ligesom vi jo heller ikke kunne støtte det sidste år af de samme årsager.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er jo vant til, at regeringen ikke vil støtte noget, der ikke kommer fra regeringen selv, så det er ikke så stor en overraskelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren om vedtagelsen fra Nordisk Råd. Jeg kunne forstå, at ministerens kollega, integrationsministeren, intet kendte til den, og derfor vil jeg gerne høre ministeren, der jo også burde kende til den ligesom integrationsministeren, om ministeren kender den, og om ministeren er i gang med at leve op til den vedtagelse, der ligger fra Nordisk Råd. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, at ministeren jo fik sagt mange rigtige ting om, at menneskehandel er andet end kvindehandel, men så blev det alligevel, som om alle de initiativer, der var taget, var rettet mod kvindehandel til prostitution, og derfor vil jeg gerne høre, hvad ministeren gør i forhold til andre dele af menneskehandel; børn, der handles til lommetyverier og tiggeri; kvinder, der handles til at være husslaver; mænd, der handles til at bruges som billig arbejdskraft rundt omkring under elendige forhold.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er lidt forunderligt at høre, hvordan Folketinget åbenbart her i dag har brugt meget tid på at diskutere en undersøgelse, som jeg kan forstå den parlamentariske forsamling i Nordisk Råd har ønsket at sætte i værk. Om nogen er det vel fru Line Barfod, der bør have kendskab til den undersøgelse.

Vi er i ministeriet bekendt med, at der er et ønske om en sådan undersøgelse, men hvordan den konkret skal udformes, har vi ikke et nærmere kendskab til, for vi har ikke fået en egentlig henvendelse gående ud på at tage nogle initiativer i forhold til den undersøgelse.

Jeg har, som jeg lige har orienteret om, for 1½ uge siden været til nordisk ministerrådsmøde blandt ligestillingsministrene, og der var det ikke et emne, som var sat på dagsordenen. Jeg er lidt forundret over den her diskussion, men jeg skal gerne gå hjem og undersøge nærmere, hvad der er ønsket fra parlamentarikernes side i Nor-

disk Råd, men jeg synes jo, at det om noget var nærliggende at drøfte det med sine kolleger eller måske i virkeligheden med sig selv, hvis man selv har været med til at træffe beslutningen.

Men jeg kan kun gøre opmærksom på, at jeg altså også har taget initiativ til, at vi arbejder videre med det i fællesskab, for det synes jeg er vigtigt, hvis det for alvor skal lykkes os at sætte ind mod handelen med kvinder.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke ministeren, men det kan selvfølgelig være, fordi ministeren ikke kender Nordisk Råds og Nordisk Ministerråds opbygning. Men hvis Folketinget vedtager, at regeringen skal lave en undersøgelse om noget bestemt, kan vi selvfølgelig godt diskutere i Folketinget, hvorfor regeringen ikke har gjort det, men så vil det normalt være ministeren og ministerens embedsmænd, der er ansvarlige. Når Nordisk Råd vedtager at anbefale ministerrådet, at der skal laves et stykke arbejde, er det tilsvarende ministerrådet og ministerrådets embedsmænd og dermed også det nordiske ministerråd for ligestilling, der er ansvarlig for at gå videre med det.

Parlamentarikerne kan altså ikke gå ud og tage fat i ministerrådets embedsmænd og sige, at de skal gøre det ene eller det andet, sådan fungerer systemet hverken i Danmark eller på nordisk plan.

Så håber jeg, at ministeren denne gang får tid til at svare på den anden del af spørgsmålet om, at menneskehandel også er andet end kvindehandel, og hvad ministeren har af initiativer for andre dele af menneskehandel.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Så bliver jeg nødt til at gentage over for fru Line Barfod, at det jo er svært at gøre nærmere rede for noget, man ikke formelt er blevet orienteret om er besluttet. Det er jo klart, at der skal følges op på det, men det er forunderligt, når jeg lige har været til Nordisk Ministerråds ligestillingsmøde, at det ikke var et punkt på dagsordenen, og derfor er jeg simpelt hen ikke bedre informeret.

Men som altid står jeg velvilligt til rådighed for Folketinget, og derfor vil jeg selvfølgelig på foranledning af den debat, der har været i dag, gå hjem og undersøge nærmere, hvad det egentlig er for en beslutning, parlamentarikerforsam-

lingen har truffet, og hvilken opfordring de er kommet med. Men om noget synes jeg jo, at de medlemmer, der selv har deltaget i beslutningen, vel kunne gøre nærmere rede for, hvad det egentlig drejer sig om.

Kl. 18.50

Vi går hjem og undersøger det, og som sagt følger jeg meget gerne op på det, men mig bekendt har vi endnu ikke fået en formel orientering om, hvad det er for en undersøgelse, og hvordan det nærmere skal udformes.

Så skal jeg lige nå, fru formand, til svare på spørgsmålet om handel med børn til tyveri og om handel med mennesker til andre ting. De er naturligvis omfattet af handlingsplanen, og det, der har været vigtigt for mig, har været, at vi fik børnene taget med, for der er et særskilt problem.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Der ser ikke ud til at være flere spørgsmål til ministeren. Den næste ordfører er fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Dette beslutningsforslag handler om, at forslagsstillerne ønsker at oprette et center, som akut kan hjælpe og modtage ofre for menneskehandel. Jeg bliver nødt til at spørge: Hvor er det nye siden B 69? B 69 blev behandlet sidste år. Jeg er overrasket over, at Enhedslisten ikke kan se, at de tiltag, der argumenteres med i bemærkningerne, allerede er sat i gang. Der er kun én del tilbage. Vi har i satspuljepartierne – jeg har sagt det tidligere i dag, og jeg siger det gerne igen – fra 2002 lavet en handlingsplan, som skulle evalueres i 2006, og mig bekendt er det altså det årtal, vi står i lige nu.

Vi har i Danmark været seriøse omkring de her vilkår, og vi har været meget seriøse omkring ofre for menneskehandel i landet. Vi har afsat 30 mio. kr. af satspuljemidlerne til netop det her område. Vi er det første land i Norden, som er så langt fremme netop med at hjælpe denne gruppe mennesker. Vi har oprettet et værested, et beskyttet hus, hvor kvinderne kan henvende sig, og hvor de kan bo i op til 15 dage i øjeblikket, og de kan få al den hjælp, der overhovedet kan tænkes at være behov for. Der er lavet et oplysningsmateriale, som kan uddeles til de berørte kvinder. Meningen må jo være, at vi laver den bedste løsning og det bedste tilbud til denne gruppe mennesker, som har været udsat for menneskehandel, og det gøres, set med Ven-

stres øjne, bedst ved, at vi først får evalueret området og giver arbejdsro til det. Derefter kan vi mødes og forhandle og lave nye oplæg.

Venstre kan ikke bakke op om beslutningsforslaget, og det kunne vi altså heller ikke sidste år.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Kirsten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Ligesom sidst, da vi behandlede det her forslag, som jo er en genfremsættelse, skal jeg takke Enhedslisten for at rejse det her spørgsmål igen i Folketingssalen. Jo flere gange, vi diskuterer det, desto nærmere kommer vi måske også på at få en fælles front i forhold til den her problematik.

Som vi også var inde på under behandlingen af det sidste forslag, er der ikke nogen tvivl om, at vi ser på det her med meget stor alvor. Derfor er vi også fra Socialdemokraternes side meget enige med Enhedslisten i, at der er behov for at se på faktisk alle de områder, som Enhedslisten behandler med det her forslag. Det gælder i forhold til at hjælpe ofrene – der har vi lige været inde på det her med beskyttelsesperioden – og det gælder i forhold til at se på de andre typer menneskehandel, som også forekommer i Danmark.

Det er rigtigt, at der jo typisk er meget stor fokus på handel med kvinder til prostitution og børn, der handles til prostitution. Heldigvis har vi fået et tillæg til handlingsplanen, der netop fokuserer på børnene. Men der mener vi fra Socialdemokraternes side, at der også er behov for at se på andre typer menneskehandel, også i forhold mænd, der handles til forskellige former for tvangsarbejde. Der har vi jo i Danmark set eksempler på, at folk arbejder under i hvert fald meget, meget kummerlige vilkår til en meget, meget lav løn, også når det gælder mænd. Derfor synes vi, at der er god grund til at se på, om vi i første omgang i hvert fald ikke kan få sat gang i noget forskning på det her område. For noget af det, der jo er problemet, er, at vi kender meget lidt til de andre former for menneskehandel. Så derfor er vi meget optaget af, at vi får udvidet den forskningsmæssige indsats på det her område.

Vi er også meget enige med Enhedslisten i, at der kan være god grund til at se nærmere på, hvordan vi kan styrke overvågningen af området; hvordan vi kan styrke den afrapportering, der foregår på området; hvordan vi kan styrke

forskningen på hele området for menneskehandel. Der har vi selv i vores udspil om prostitution og kvindehandel foreslået, at Danmark lever op til EU's Haagkonvention, som jo anbefaler, at man har en national rapportør på det her område; at man har en instans, som står for at indsamle data på området, at følge udviklingen og lave en årlig rapport til regeringen og til Folketinget om, hvordan udviklingen er i Danmark på det her område, så man kan få en løbende overvågning og en løbende tilbagerapportering af, hvordan det er gået i årets løb.

Kl. 18.55

Der mener vi sådan set, at der kan være god grund til at se på, hvor vi kan placere sådan en instans henne. Vi er ikke helt sikre på, at det lige præcis skal være den model, som Enhedslisten lægger op til med et nationalt center, hvor det hele så er placeret samlet. Vi er faktisk meget optagede af, at vi videreudvikler det rigtig, rigtig gode stykke arbejde, som Reden – Stop Kvindehandel har lavet på det her område, og at vi søger for, at vi, når vi skal til at evaluere og revidere handlingsplanen, får lagt vægt på, at vi får samlet de erfaringer op, der er, får set på, hvilke problemer der har været, og hvordan vi kan styrke det arbejde.

Så hvorvidt vi skal have sådan et nationalt center, hvor det hele skal være placeret samlet, er vi mere usikre på. Men vi vil meget gerne være med til at se på, hvordan vi kan styrke det her; hvordan vi kan finde frem til en model, så vi også kan få inddraget de andre grupper af handlede mennesker, og hvordan vi kan få styrket hele indsatsen omkring forskningen og overvågning, så vi netop kan få Danmark, hvilket vi var inde på under behandlingen af det sidste forslag, helt frem i forreste række, når det gælder bekæmpelsen af kvindehandel, som vi jo alle sammen er enige om er et meget stort problem.

Vi vil meget gerne være med til at se nærmere på, hvordan vi kan styrke det her arbejde, men vi er ikke helt sikre på, om det lige præcis skal være den model, som Enhedslisten lægger op til.

Til slut vil jeg bare sige, at jeg håber, at regeringen fortsat, som regeringen lovede sidste år, da vi behandlede det her forslag, vil opretholde, at man også vil inddrage Folketinget i det arbejde, der skal ske omkring revisionen af handlingsplanen; at man vil tage en aktiv debat med Folketingets partier om, hvad erfaringerne er, og at man også vil lytte til, hvad Folketingets øvrige partier måtte mene om det her område.

Jeg mener virkelig, det er så vigtigt, at vi har en fælles front på det her område, som er et stigende problem i vores samfund, et problem, som man ikke som et moderne velfærdssamfund kan sidde overhørig, og hvor vi er nødt til hele tiden at udvikle og styrke vores indsats.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Menneskehandel er blevet et fænomen, der har sneget sig ind i vores hverdag på en yderst ubehagelig måde. Handel med mennesker i det hele taget er en utilgivelig handling, og man associerer umiddelbart til slavelignende forhold, som for længst burde være et sort og afsluttet kapitel i verdenshistorien, og som man ikke havde mening eller forventning om skulle diskuteres igen.

Man er nu i en situation, hvor der er bagmænd, der kan se en forretning i at sælge mennesker. Det kan være personer, som ønsker at få ophold i et andet land; det kan være børn, der sælges til pædofili; prostitution; kvinder, der sælges til prostitution og slavelignende tilværelser og meget mere.

Dansk Folkeparti kan kun understrege, at vi mener, at det er en ussel og utilgivelig handling at være medvirkende til at sælge andre mennesker for økonomisk vinding.

Jeg mener ikke, at det er givtigt for de stakels menneskers situation på sigt, at man nøjes med ad hoc-løsninger, men at det fordrer en indsats, hvor man samfundsmæssigt er i stand til at dæmme op for problemet og straffe bagmændene mest muligt og naturligvis at redde de stakels kvinder og børn ud af bagmændenes klør og give dem en platform, hvor de har mulighed for at etablere et nyt liv.

I 2000 fokuserede regeringen på problemerne, som var prostitution. I 2002 begyndte man at få øjnene op for, at der kunne være tale om, at børn også kunne være forsvarsløse ofre. Men man har nu erfaret, og også denne del af menneskehandelen har eskaleret voldsomt bare i de sidste 4 år. Salget af børn ansås ikke som et særlig stort problem her i Danmark, men regeringen er gudskelov efterfølgende blevet gjort opmærksom på, at problemet absolut eksisterer og er stærkt stigende. Derfor er der blevet afsat 1,5 mio. kr. til specielle initiativer for børneofre og mod menneskehandel.

Dansk Folkeparti mener endvidere, at det er vigtigt at afvente evalueringen, fordi der har været rejst en kritik af, at man har overladt en del af indsatsen til ngo'er, som i forvejen er afhængige af projektmidler, og derfor kan der ikke forventes en kontinuerlig indsats. Vi mener, at det er vigtigt at se på i evalueringen for derved at kunne få afsat midler, der vil kunne bruges permanent til at forebygge.

Kl. 19.00

Som tidligere nævnt er det nu engang bedre at finde ud af, hvad der kan være virkningsfuldt, og hvad der er knap så virkningsfuldt, frem for at man vedbliver med at anerkende og anvende økonomiske midler, uden at man kender resultatet, altså om metoderne har den tilsigtede gavnlighed.

En ting kan vi dog være enige om, og det er, at der fortsat skal være fokus på ofrene, og der skal være en massiv indsats for at indkredse problemets omfang og dermed afhjælpe det bedst muligt og på optimal vis.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti er helt enig i, at menneskehandel er groft krænkende og helt uacceptabel. I virkeligheden findes der næsten ikke ord, der kan beskrive, hvor uacceptabel den er.

Menneskehandel skal bekæmpe, bagmændene skal straffes hårdt, og de handlede skal hjælpes og hjælpes tilbage igen. Derfor er vi også glade for, at der i 2002 for første gang nogen sinde blev udarbejdet en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel. Handlingsplanen er fulgt op i 2005 med en fortsættelse af de tiltag, der allerede var taget, og med særlig fokus på handlede børn.

Politiet havde tidligere svært ved efterforskningsmæssigt at komme efter menneskehandlerne, men med et par lovændringer fik politiet nye værktøjer til brug i kampen mod menneskehandel. For det kan være ganske svært at få nogen til at vidne mod bagmændene, og derfor var det nødvendigt og godt, at politiet fik nye værktøjer, herunder mulighed for aflytning af mistænkte. Aflytninger, som kan fælde bagmændene.

Samtidig har regeringen og satspuljepartierne flere gange prioriteret området og sat endda mange penge af til hjælp og til forebyggelse, og det både nationalt og internationalt. Reden – Stop Kvindehandel får således alene 18 mio. kr. om året til sit opsøgende og hjælpende arbejde. Reden – Stop Kvindehandel yder en fantastisk indsats i forhold til at opsøge de handlede, hjælpe dem og etablere kontakter til hjemlandet, så der er noget at vende tilbage til.

Udenrigsministeriet har afsat 90 mio. kr. til projekter i vores nabolande og i udviklingslandene for at bremse handelen. Regeringen er nu i gang med at indsamle viden og erfaringer fra de mange projekter, så der kan ske en evaluering, og så indsatserne kan præciseres og justeres. Vi ser meget frem til at deltage i det arbejde.

Noget af det, der kommer på bordet som nye initiativer, er kampagner rettet mod kunderne. Kunderne skal simpelt hen vide, hvad de deltager i. Der vil selvfølgelig altid være nogle kunder, heldigvis få, der er ligeglade, men jeg tror faktisk, at de fleste vil vælge anderledes, hvis de ved, at den prostituerede slet ikke er prostitueret, men er en købt slave, der mishandles og lever under umenneskelige vilkår mod sin vilje. Kampagner rettet mod kunderne skulle gerne medføre en mindre efterspørgsel og dermed fjerne de økonomiske incitamenter for bagmændene til at handle kvinder til Danmark.

På kontrolsiden skal politiet naturligvis løfte opgaven, og jeg ved, at det vil blive muligt med den nye politireform. Den nye politireform giver større politikredse og frigør personale, som kan sættes målrettet ind mod bestemte kriminalitetsområder. Når kredsene bliver større, vil de kunne løfte opgaven meget bedre, og det forventer jeg politiet vil gøre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare spørge hr. Tom Behnke om andre dele af menneskehandelen end kvindehandel. Jeg er enig i, at kvindehandel er forfærdelig modbydelig, men det er de andre dele af menneskehandelen også, og derfor vil jeg bare spørge hr. Tom Behnke om de andre former for menneskehandel: Hvad er De Konservatives forslag, hvad skal der ske?

Vores forslag går ud på også at indsamle noget viden om, hvad der egentlig sker i forhold til menneskehandel, hvordan den udvikler sig, og hvor man kan sætte ind på andre måder end kun mod kvindehandel, fordi det også er vigtigt

at tage hånd om bl.a. de børn, der bliver hentet hertil, hvilket vi så med de kinesiske børn, der forsvandt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Lige netop hvad angår de kinesiske børn, var det jo også sagen, at regeringen greb ind og handlede, lige så snart den fik viden om, at der var problemer; lige så snart man fik viden om, at der var nogle børn, der, når de kom til Danmark og blev placeret på de særlige steder, hvor flygtningebørn kan være, blev ringet op via mobiltelefoner, og så oplevede man, at de forsvandt lige pludseligt, og man vidste ikke, hvor de forsvandt hen.

Kl. 19.05

Lige præcis i den sag tog man jo hånd om det og sørgede for, at der for det første var en vagt døgnnet rundt, så der ikke var nogen, der kunne komme ind og hente børn, og for det andet sørgede man også for at fratage børnene deres mobiltelefoner, så de, der var i gang med måske at handle dem, netop ikke kunne gennemføre deres onde handling. På den måde kunne man beskytte børnene. Det er så det, man har gjort. I forhold til handlingsplanen i 2005 blev der netop også fulgt op lige præcis i forhold til handlede børn. Så det er altså et område, man er opmærksom på, og det er et område, man til staidighed kigger på.

I forhold til satsuljepartierne ved jeg også, at drøftelsen ikke kun har været om handlede kvinder, men handlede i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu forsvandt børnene jo desværre. Det er det, der lidt var problemet. Som det fremgik af nogle af de svar, vi fik fra ministerens side i det samråd, vi havde, indgik det ikke med stor vægt i de forhandlinger og de evalueringer og det fremadrettede samarbejde, man lavede efterfølgende mellem de forskellige myndigheder, at når der kommer børn til landet, skal man have med ind i sine overvejelser, om de kan være handlede børn.

Man har stadig primært fokus på, at de, der kommer hertil, er udlændinge, som vi helst skal have ud af landet igen, og dermed ikke på, at det kan være ofre, som vi skal beskytte og skal forhindre bliver udnyttet af dem, som muligvis har handlet dem hertil. Det synes jeg er en væsentlig del at have med.

Men jeg vil sådan set gerne høre hr. Tom Behnke, om De Konservative f.eks. støtter, at vi får opbygget et større internationalt samarbejde, ikke kun i relation til politidelen, men også til den sociale del om, hvordan vi kan hjælpe ofrene.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg er slet ikke enig i den udlægning, som fru Line Barfod her giver af, hvad regeringen har gjort og ikke gjort, den er jeg slet ikke enig i. Men nu er det heller ikke min opgave at stå her og redegøre for, hvad regeringen gør. Jeg har bare tilkendegivet, at vi var meget tilfredse med, at regeringen handlede, straks den blev opmærksom på det.

Det er rigtigt, at på det tidspunkt, hvor man blev opmærksom på det, var der rent faktisk nogle børn, der var forsvundet, og det er forfærdeligt. Men lige så snart man blev opmærksom på det, blev der sat ind, og så handlede man ud fra det.

Så til den anden del. Jeg enig i, at det, man skal, selvfølgelig er at samarbejde internationalt, og det var også noget af det, jeg nævnte i min ordførertale, dels i forhold til at lave nogle oplysningskampagner ude lokalt og et samarbejde med lokale myndigheder, dels i forhold til et politimæssigt samarbejde på tværs af landegrænser med de lande, hvor der traditionelt bliver handlet mange. Men det er også vigtigt, at man får et samarbejde med ngo'erne, altså de ikkestatslige myndigheder på tværs af landegrænserne, mellem Danmark og de lande, hvorfra de handlede kommer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er vist ikke flere, der vil stille spørgsmål. Dermed bliver det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Morten Østergaard (RV):

På vegne af Det Radikale Venstre vil jeg starte med at give en stor ros til Enhedslisten for det her beslutningsforslag, som jo kommer fint i forlængelse af det beslutningsforslag, vi netop har behandlet.

Vi er meget enige i intentionerne. Der er behov for en forstærket indsats både for at forebygge menneskehandel og for en forstærket indsats for ofrene. Vi kan støtte mange af de initiativer, som bliver lagt frem, også i bemærkninger,

og vi er meget enige i, at den indsats skal opprioriteres.

Vi står foran et VM i fodbold, hvor vi ved, at internationale organisationer forventer, at der bliver handlet mellem 30.000 og 60.000 kvinder til at servicere de fodboldfans, som åbenbart skal fordrive tiden med andet end at se på sportslige aktiviteter.

Det er jo i sig selv et vidnesbyrd om, at det her er et internationalt og grænseoverskridende problem. Derfor er vi også meget optaget af, at de løsninger, vi vælger, har et internationalt perspektiv. Det er også derfor, at vi har været optaget af europarådskonventionen.

Og det er derfor, vi synes, at det er vigtigt – også i den her sammenhæng, når vi diskuterer, hvad vi skal gøre herhjemme – at holde fokus på, og der også er nogle ting her, hvor man i EU-kredsen bør sikre, at det bliver en indsats, som er bredere, så vi ikke bare får en lav fællesnævner på tværs af det europæiske kontinent, men får en indsats, som rummer inden for vores landegrænser, men også i et bredere perspektiv.

Når vi så er lidt uenige i det, som er det centrale i forslaget her omkring det nationale center – det var vi jo også, da det blev fremsat sidst – så har det sådan set flere grunde.

For det første lægger forslaget op til at bruge, som jeg forstår det, i omegnen af 20 mio. kr. på et center. Vi vurderer egentlig, at der jo er ganske mange aktører på det her område, og vi har i det civile samfund ganske mange aktører, så i virkeligheden kunne man sige: Var det bedre at forstærke nogle af deres muligheder i kampen for ofrene for menneskehandel?

For det andet har vi også, hvilket flere har været inde på i forbindelse med satsforliget, som Enhedslisten jo desværre står uden for, sat nogle initiativer i gang, og der vil vi være meget opmærksomme på at kunne tilvejebringe finansiering af yderligere initiativer, når den evaluering, som flere har talt om, er tilvejebragt og viser, hvor der er behov for at sætte ind.

Kl. 19.10

Derfor kan man sige, at vi sådan set deler Enhedslistens intention om at gøre noget for ofrene for menneskehandel, om, at der også nationalt, selv om vi også har et internationalt perspektiv, skal ske en forstærket indsats.

Men vi er ikke på nuværende tidspunkt klar til at vælge den løsning, som Enhedslisten lægger frem, om end vi bl.a. i forbindelse med de kommende satsforhandlinger vil være meget villige til at forstærke indsatsen for ofrene, præ-

cis som Enhedslisten også intenderer med forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil også starte med at rose Enhedslisten for at have fremsat det her forslag – det er jo en genfremsættelse – altså for at tage diskussionen op igen og for at have lavet et grundigt forslag.

Vi er naturligvis enige i, at der bør gøres langt mere på det her område for ofre, både for kvindehandel, børnehandel og det, man kan kalde mænds moderne slaveri.

Det er for så vidt besynderligt. Vi står her, og mange af os er vokset op i en periode, hvor vi igennem vores skolegang har lært, at slaveri var noget, der hørte fortiden til, og at det var et overstået kapitel i menneskehedens historie. Det troede vores lærere, det troede vi selv, og de havde i hvert tilfælde belæg for at tro det.

Nu står vi så i en situation, hvor vi rent faktisk kan se, at menneskehandel og slaveri ikke er noget, der er ved at gå i sig selv, men faktisk er en voksende trafik på globalt plan og også en, der sætter sig spor her i landet, hvor der jo er temmelig mange mennesker, som er ofre for det.

Når man ser på de punkter, som Enhedslisten rider op i sit beslutningsforslag, altså de syv punkter, der er, så synes jeg, at de kommer rigtig godt omkring det, der er behov for; her og nu akutbehandling; hjælp til kontakt til danske myndigheder; dette at have et tilbud om beskyttelse til ofrene; det at hjælpe ofrene med at komme hjem; hjælpe dem, som af en eller anden årsag måske ikke skal hjem, fordi det ikke vil være den rigtige løsning for dem; at give synlighed omkring det – der foreslår Enhedslisten en årlig journalistisk rapport – og så systematisk videnakkumulation. Det fremgår af selve hovedforslaget, at der også skal være et internationalt samarbejde, her ser Enhedslisten især på det nordiske plan. Vi vil vurdere, at det er utilstrækkeligt, for vi har et meget stort behov for, at der også er et tæt EU-samarbejde på det her område.

Selve organiseringen er vi måske ikke helt enige i, og det sagde vi også ved behandlingen sidste år af Enhedslistens forslag. Vi tror mere på, at vi baserer det på de aktiviteter, der er.

Men jeg vil også godt sige, at det jo er utilfredsstillende, at en hel del af de meget fine aktiviteter, der kører, bl.a. Reden – Stop Kvindehan-

del, er finansieret af satspuljemidler. Det er altså et stort problem, og jeg mener, at vi bør nå frem til, at det her betragtes som så seriøs en national opgave, at vi ikke hver gang skal igennem lange forhandlinger om satspuljemidlerne for at få penge til dem.

Med de store ord, der også blev brugt under den forudgående debat og fra regeringens to ministre, altså både integrationsministeren og ligestillingsministeren, om umenneskelig, uværdig, moderne slavehandel osv., må det altså være en opgave, som også får sin plads på den ordnære finanslov, så vi sikrer de institutioner, der er, og dem, vi har brug for at udvide med på det her område, en sikker økonomi, så de ikke hele tiden skal leve i farezonen. Det er jo også den måde, man kan opbygge noget på, der virkelig giver en videnakkumulation, at de mennesker er sikre på, at de kan fortsætte det her arbejde. De kaster sig ind i det og sikrer, at den viden, vi får, hele tiden kan videreudvikles og formidles ud.

Vi ved jo også fra andre områder, at det netop er kontinuiteten, der giver os de bedste muligheder for at få tilstrækkelig videnakkumulation og få tilstrækkelige erfaringer og hele tiden udvikle erfaringerne, så vi håndterer de her problemer på den mest effektive måde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, og jo især for, at alle mener, at det er et meget vigtigt problem og et problem, der skal gøres noget ved.

Kl. 19.15

Derfor er jeg også fuldstændig enig med fru Anne Grete Holmsgaard i – og det er jo også en del af baggrunden for vores forslag – at det må være på tide, at vi får en fast bevilling på finansloven på det her område, så de mange, der arbejder med området, kan være sikre på, at det her er et arbejde, der kan fortsætte i mange år, så de ikke skal være usikre på, om de forskellige projekter nu bliver videreført, og skal bruge kræfter på at søge om penge til at videreføre dem osv. Det synes jeg må være muligt at nå frem til på nuværende tidspunkt, for desværre er der jo ingen udsigt til, at vi lykkes med indsatsen, så vi får afskaffet menneskehandel i løbet af hverken næste eller næste år igen, selv om jeg selvfølgelig håber, at det ikke tager alt for mange år, før det lykkes os.

Derfor håber jeg, at vi kan tage den her debat igen snart, og at regeringen måske selv tænker så langt, at den i sit finanslovsforslag sætter nogle penge af til området. For der er flere ting, som vi mener er nødvendige at have midler til ud over beskyttelsestilbuddene til kvinderne, f.eks. efteruddannelse på de forskellige områder.

Vi har også brugt en del tid på at diskutere politiets indsats både under denne debat og den forrige debat. Selv om hr. Tom Behnke har ret i, at der kommer større politikredse, og at det kan være en hjælp, så skal der jo også noget uddannelse til af de politifolk, der skal sidde med det, og forhåbentlig også en højere prioritering.

Det var ret absurd, da vi holdt årsmøde i Enhedslisten sidste weekend ude på Christiania og uddelte en pris til 3F for deres utrolig flotte kampagne, at så kunne næstformanden i 3F gå på tallerstolen og tale om den her ene person, der er afsat i Københavns Politi til at tage sig af menneskehandel, samtidig med at vi kunne se, at der gik ti betjente forbi hvert tiende minut for at sikre sig, at der nu ikke foregik noget inde hos os, som ikke måtte foregå. Der ville det være mere fornuftigt i et langt større omfang at sætte ressourcer af til at gøre noget ved menneskehandel. Der ville det virkelig kunne flytte noget.

Men det kræver så også, både at politifolkene bliver bedre uddannet på det her område, og at der er flere ressourcer til alle de andre myndigheder, der er involveret, bl.a. udlændingemyndighederne. For det er vigtigt, at de, når de møder mennesker, der kan være ofre for menneskehandel, så overhovedet er klar over, at der kan være tale om ofre for menneskehandel, og anlægger den vurdering, at der f.eks. kan være tale om børn, der skal beskyttes, eller at der kan være tale om kvinder, som har brug for massiv hjælp for ikke bare at blive sendt tilbage til det land, de kommer fra, og så blive handlet igen enten tilbage til Danmark eller til et andet land. Det kræver altså noget uddannelse af personalet rundt om, og det kunne det være rart også at få sat midler af til.

Så tror jeg altså også, det er vigtigt at have en instans, hvad enten det er en national rapportør, som Socialdemokraterne var inde på, eller hvad man nu vil vælge at kalde det – det er ikke så afgørende for os – som fastholder fokus, og som kan sørge for jævnlige at komme med oplysninger om, hvordan det foregår.

Det kunne også i forbindelse med FN være en fordel. Der er jo for første gang lige kommet en rapport fra FN, der peger på en række af de pro-

blemer, hvor de siger, at et af problemerne helt basalt i forbindelse med menneskehandel er, at man simpelt hen mangler oplysninger – at man mangler oplysninger om, hvor omfattende det er, hvordan det foregår osv., og derfor er der også brug for hjælp dér. Der tror jeg, vi kunne være med til at bidrage til at udvikle en fælles måde at lave statistik på osv. og i samarbejde med både andre nordiske lande og andre europæiske lande kunne udvikle, hvordan det skulle foregå, og dermed også være med til at styrke også FN's arbejde på det her område, for det jo er et globalt problem, hvor mennesker bliver handlet fra hele verden. Så det synes vi at vi skal gå videre med.

Så der er masser af ting, som ikke indgår i regeringens handlingsplan, der er masser af tage fat på. Derfor håber jeg, at regeringen er mere ambitiøs, end hvad det, den har besluttet i sin handlingsplan, er udtryk for, at den rent faktisk er i stand til at gå videre og se på nogle af de andre sider og nogle af de nye ting, der kommer.

Som jeg har været inde på under debatten, synes jeg f.eks., det har været et problem med hensyn til børnene, at det først var, da de kinesiske børn var forsvundet, at det gik op for myndighederne og for regeringen, at der kunne være et problem med børn, selv om vi et år før havde haft sagen med de rumænske børn, der var handlet herop for at begå lommetyverier på gaden, og som også forsvandt. Så det var ikke noget fuldstændig nyt og en fuldstændig ny viden, at børn også kunne være ofre for menneskehandel.

Så synes jeg, det er vigtigt at tage det op på mange forskellige måder. Den radikale ordfører var inde på VM. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi er mange, der viser vores protest mod det, vi har set i forbindelse med VM, at man kører kvinder ind for at kunne sikre, at der er prostituerede nok til alle de mange mænd, der skal se fodbold. Det er et underligt billede, man har af mænd, der skal se fodbold, at de absolut skal have prostituerede nok. Men det synes jeg er vigtigt at der er mange der protesterer imod.

Kl. 19.20

På det seminar, som Nordisk Råd holdt for et par uger siden, blev der så også afsendt en fælles protest fra Nordisk Råd mod, at man på den måde organiserer prostitution, fordi der er en ret stor risiko for, at der så også er handlede kvin-

der blandt de mange prostituerede, der bliver kørt dertil.

Vi mener, det er vigtigt at arbejde på mange fronter, og derfor har vi jo også valgt at sætte fokus på hoteller. Det forslag, vi har om, at staten bruger sine aktier i SAS-hotellerne til at sige, at SAS-hoteller i hvert fald ikke skal medvirke til prostitution, skal vi så behandle i næste uge. Vi har jo også fået vedtaget i Folketinget, at Folketinget ikke ønsker at bruge hoteller, der medvirker til prostitution, fordi der også dér kan være tale om kvinder, der er handlet, som vi har set bl.a. i de baltiske lande.

Jeg tror, der skal mange forskellige indsatser til på mange forskellige områder. Netop derfor har vi lavet et forslag, der går ud på, at der skulle være et sted, hvor man samlede viden om alle de her mange forskellige indsatser, der skal til på mange forskellige områder, så vi havde nogle, der hvert år kunne komme med en samlet rapport om, hvad der foregik, og som kunne komme med forslag til, hvad der kunne gøres yderligere.

Så er der nogle af ordførerne, der har været inde på, at man synes, at det, der foregår hos civile aktører, ngo'er, er rigtig godt, og derfor vil man ikke støtte, at vi laver et center. Vi er fuldstændig enige i, at det er et imponerende arbejde, der foregår både hos Reden – Stop Kvindehandel og med den kampagne, 3F har lavet med mange andre initiativer. Vores ønske er absolut ikke, at det skal stoppe, men at der skal være et sted, hvor man har fokus på det.

Det må være muligt at sikre, at der kan køre flere initiativer, end der gør nu, for der er ingen tvivl om, at der desværre er behov for både mange beskyttelsestilbud, meget opsøgende arbejde og mange, der laver kampagner om, hvad der egentlig foregår.

Så jeg håber, at det lykkes os at komme videre med at få en større indsats end den, der er nu – regeringen vil så vente på sin evaluering, så venter vi på den, så rejser vi det igen – men også at det lykkes at få sat penge af på finansloven til en permanent indsats. Så er vi i hvert fald nået et godt stykke videre.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*).
Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. maj 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.23
